

مؤسسه عام المنفعه ضیافت الزهرا (س)
در محله شهید قربانی، نیازمندان را خودکفا می کند

۴

داستان جلد

پایان کمک خواهی آغاز کارآفرینی

قاسم فتحی از پشت پنجره کارگاه، صدای یکنواخت چرخ های خیاطی می آید: صدایی که اگر چند دقیقه به آن گوش بدهی، دیگر شبیه صدای ماشین نیست، شبیه صدای زندگی است. زن جوانی پارچه ای را زیر سوزن هدایت می کند. چند متر آن طرف تر مردی مشغول برش پارچه است و در گوشه دیگری از سالن، بسته های لباس روی هم چیده شده اند تا راهی مقصد نشوند. کمتر کسی، حدس می زند بسیاری از افرادی که امروز پشت این میزها و دستگاه های ایستاده اند، روزی نه چندان دور برای پیدا کردن یک فرصت شغلی به همین ساختمان مراجعه کرده بودند: آدم هایی که بعضی شان هیچ مهارتی نداشتند، بعضی شان سال ها از بازار کار دور مانده بودند و بعضی دیگر حتی اعتماد به نفس شروع دوباره را از دست داده بودند.

در محله شهید قربانی، جایی در حوالی خیابان پنجتن، مجموعه ای شکل گرفته است که تلاش می کند تعریف متفاوتی از کار خیر ارائه دهد. اینجا کمتر از بسته های حمایتی و کمک های مقطعی خبری می شنوید و بیشتر از آموزش، مهارت آموزی و اشتغال سخن گفته می شود. مدیران این مجموعه معتقدند کمک واقعی آن نیست که چند روزی مشکل معیشت یک خانواده را برطرف کند؛ کمک واقعی آن است که خانواده بتواند روی پای خودش بایستد و مسیر درآمدش را پیدا کند.

از یک ایده خیرخواهانه تا یک مجموعه چند هزار متری

مؤسسه عام المنفعه ضیافت الزهرا (س) حاصل تصمیم دو خیر برای سرمایه گذاری روی اشتغال و توانمندسازی اقشار نیازمند است. احمد رضایی، مدیر رضایی، مدیر مؤسسه، می گوید این مجموعه در سال ۱۳۹۶ با همت مرحوم حاج شیخ علی موحدیان و یکی از شیعیان عربستان شکل گرفت. آن ها تصمیم گرفتند به جای ساخت یک مرکز توزیع کمک های معیشتی، فضایی چند هزار متری برای آموزش و اشتغال ایجاد کنند؛ فضایی که امروز بیش از ۵ تا ۶ هزار متر مربع مساحت دارد و فعالیت رسمی آن از سال ۱۴۰۰ آغاز شده است.

این مجموعه به عنوان یک سازمان مردم نهاد فعالیت می کند و علاوه بر مجوزهای لازم از استانداری، موفق شده است مجوز یک آموزشگاه فنی و حرفه ای را نیز با نام «آینده سازان هدفمند» دریافت کند؛ آموزشگاهی که امکان صدور مدرک مهارتی برای هنرجویان را فراهم کرده است. رضایی معتقد است اگر قرار باشد فردی مسیر تازه ای را در زندگی آغاز کند، آموزش باید جدی گرفته شود و مهارت آموزی نیز اعتبار رسمی داشته باشد.

جایی که پارچه فقط پارچه نمی ماند

فعالیت اصلی مؤسسه امروز بر محور پوشاک و نساجی می چرخد. سه کارگاه تولید پوشاک و دو کارگاه نساجی در این مجموعه فعال هستند. اما تفاوت این کارگاه ها با بسیاری از واحدهای تولیدی دیگر در این است که هدف نخست آن ها تولید نیست؛ هدف اصلی، تربیت نیروی کار است. کارجویانی که به مجموعه معرفی می شوند، پس از طی مراحل پذیرش و بررسی شرایط، بر اساس علاقه و توانایی خود وارد یکی از بخش های آموزشی می شوند. در این میان، زنجیره ای طراحی شده است که از مراحل اولیه تولید پارچه آغاز می شود و تا تبدیل آن به پوشاک ادامه پیدا می کند. رضایی از این روند با عنوان «از نخ تا پارچه و از پارچه تا پوشاک» یاد می کند؛ چرخه ای که به هنرجو اجازه می دهد با بخش های مختلف تولید آشنا شود و مهارت های متنوعی بیاموزد. در واقع، مؤسسه فضای کار، تجهیزات و زیرساخت را فراهم کرده است و تولیدکنندگان نیز در مقابل استفاده از این امکانات، نیروی انسانی را آموزش می دهند. به همین دلیل آموزش برای کارجویان رایگان است و هزینه های آن توسط مجموعه تأمین می شود.

سیاستی برای رفتن نه برای ماندن

برخلاف بسیاری از مراکز اشتغال، ضیافت الزهرا (س) ماندگاری نیروها را موفقیت نمی داند. مدیر مجموعه توضیح می دهد که فلسفه وجودی مؤسسه بر چرخش نیروی انسانی بنا شده است. قرار نیست افراد سال هادر اینجا مشغول کار بمانند. آن ها باید مهارت کسب کنند، تجربه بیاموزند، سپس مسیر مستقل خود را پیدا کنند. به گفته رضایی، تاکنون بیش از هزار نفر از آموزش ها و خدمات این مجموعه بهره برده اند و بخش شایان توجهی از آن ها توانسته اند فعالیت اقتصادی مستقلی را آغاز کنند. تنها در سال گذشته بیش از دویست نفر در مراحل مختلف آموزش و کارورزی حضور داشته اند.

نمونه ای از این گورا می توان در تولید لباس های یک بار مصرف بیمارستانی مشاهده کرد. مؤسسه فضای حدود دویست متر مربع را در اختیار این فعالیت قرار داده است، اما دامنه اشتغال آن فراتر از این مساحت است. پارچه در کارگاه آماده و برش داده می شود، سپس به خانه های رود تا توسط خانواده ها دوخته شود و در نهایت دوباره به مؤسسه بازمی گردد تا بسته بندی و ارسال شود. به گفته مدیر مجموعه، امروز حدود ۱۵۰ خانوار از طریق همین مدل فعالیت خانگی با چرخه تولید ارتباط هستند.

